

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 2. čtvrtletí 1935

Život a učení Pána Ježíše

Dary třinácté soboty
jsou pro Jihoevropské oddělení

Biblické úkoly. • Pomůcka ke studování Bible. • Vychází čtyřikrát
v roce. • Předplatné Kč 9— ročně. • Vlastním nákladem vydává
ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ V BRNĚ-KRÁLOVĚ POLI
Sabbath-School-Lessons bohemian, Second Quarter 1935.

Veliký lékař = Povolání Matouše

Pamětný verš: Marek 2, 17
Uzdravení šlakem poraženého

1. Jak byl Ježíš přijat při svém návratu do Káfarnaum?
Mar. 2, 1. 2
2. O které třídě lidí jest řeč při jednom z následujících dějů? Luk. 5, 17

Farizeové a učitelé zákona náleželi k rabínům. Byli také nazýváni zákoníci. O zákonících jest praveno, že z výkladů a názorů svých předchůdců učinili nařízení a postavili je nad Písmo svaté, aby tak uctili podání starších. Zdá se, že tito zákoníci byli posláni jako vyzvědači těch, kteří nenáviděli Ježíše.

3. Kdo byl přinesen k Ježíši, aby ho uzdravil? Jak přátelé nemocného překonali těžkost, která jim bránila přistoupiti k Ježíši? Mar. 2, 3—4

„Domy na východě mají schody na střechnu z venku. (Mat. 24, 17) Střechna záleží z krovů, položených z jedné zdi na druhou, na nichž jsou vedle sebe položena krátká prkna. Na nich jest vrstva chrastí s maltou. To vše jest pokryto vrstvou z hlíny, vápna a písku. Chudší lidé místo toho používají obyčejnou zem, popel, vápno a slámu na drobno rozřezanou. Odkrytí takovouto střechnu bylo zapotřebí odloupati směr a odkliditi krátká prkna.“ (Geikie)

4. Co Ježíš pravil poraženému, když viděl jejich víru?
V. 5
5. Jak ve svých srdcích smýšleli zákoníci, slyšíce slova Kristova? V. 6—7
6. Co Ježíš poznal? Co se jich otázel? V. 8. 9

Ježíš se neptal, co je snadnější učinit, ale co je snadnější říci. Někdo může říci: „Odpouštěj se tobě hříchové tvoji“, a nikdo nepozná, že tomu tak jest. Ale říci nemocnému: „Vstaň, vezmi lože své a chod“, jest zkuškou moci osvědčené viditelným skutkem.

7. Jak Ježíš dokázal svou moc odpouštění hříchů?

V. 10. 11

8. Jak dokonale byl nemocný uzdraven? Jak to působilo na přítomné? V. 12

„Rovněž tak se má věc s námi, v témž stavu jsme všichni lidé hříšní. Svým dřívějším hříchům nemůžeme zadost učiniti, svá srdce si nemůžeme obnoviti a nemůžeme dosíci posvěcení svou vlastní mocí. Avšak Bůh zaslibuje, že to pro nás učiní skrze Ježíše Krista. Tomuto zaslíbení musíme věřiti. Musíme své hříchy vyznati, Bohu se odevzdati a Jemu sloužiti. Jakmile to učiníme, Bůh na nás vyplní své zaslíbení. Jestliže věříme zaslíbení — věříme, že naše hříchy jsou odpuštěny a my jsme očištěni, potom Bůh na nás vykoná své dílo; potom i my budeme uzdraveni ze svých hříchů a nepravostí rovněž tak, jako tento šlakem poražený. Stane se, jestliže věříme.“
(Cesta 52. 53)

9. Co učinil zástup, když Ježíš odešel k moři? V. 13

Povolání Matouše

10. Koho Ježíš viděl u celnice? Co mu pravil? Jak se k tomu zachoval Léví? (Jmenoval se také Matouš; Mat. 9, 9) V. 14

„Z římských úředníků v Palestině nebyl nikdo tak nenáviděn, jako celníci. Clo bylo Židům ukládáno cizí mocí; to je ustavičně dráždilo, neboť jim to připomínalo ztrátu jejich nezávislosti. Ale celníci nebyli jenom nástroji římského utlačování; byli vyděrači na vlastní pěst, obohacující se na úkor lidu vybíráním cla. Žid, který přijal tento úřad z ruky Římanů, byl pokládán za zrádce svého národa. Byl v opovržení jako odpadlík a počítán k nejhorší společnosti lidské. Za takového byl pokládán i Matouš, který byl povolán jako další učedník do služby Kristovy.“ (Des. of Ages 272)

11. Jak Matouš po svém povolání uctil Ježíše? Luk. 5, 29

12. Co někteří farizeové a zákoníci vytýkali učedníkům? Co na to odpověděl Ježíš? V. 30—32

Půst

13. Co učedníci Jana Křtitele tázali se Ježíše? Co jim odpověděl? Jak naznačil svou misijní činnost?

V. 33—35

„Učedníci Janovi byli v této době velmi zarmoucení. Bylo to před tím, než je Jan poslal k Ježíši. Jejich milovaný učitel byl uvězněn a oni měli nemalý zármutek... Farizeové a učedníci Janovi se právě postili, když tito přišli k Ježíši s otázkou: „Proč my a farizeové postíme se často, učedníci pak tvoji se nepostíte?“ Mat. 9, 14. Ježíš jim odpověděl velmi opatrně. Nesnažil se opravit jejich mylný názor na půst, ale chtěl, aby správně pochopili jeho úlohu. Při tom použil příklad, jako Jan při vydání svědectví o Ježíši. Jan pravil: „Kdo má nevěstu, ženich jest, přítel pak ženicha kterýž stojí a slyší ho, radosti raduje se pro hlas ženicha. Protož ta radost má naplněna jest.“ (Jan 3, 29) Na tato slova vzpoměli si učedníci Janovi, když jim Ježíš pravil: „Zdali můžete hostům svatebním, dokud s nimi jest ženich, kázati se postiti?“ (Desire 276. 277)

14. Jakým podobenstvím snažil se Ježíš odvrátiti své posluchače od židovských podání k svému učení? V. 36

15. Jaké podobenství jiné k tomu uvedl? V. 37—39

Nové, dosud nenošené sukno, nehodí se k rouchu starému. Nádoby na víno byly zhotovovány ze zvířecích kůží. Nové nádoby byly poddajné, roztáhly se; staré, které byly již vyschlé, se trhaly. V tom jest duchovní naučení pro všechny věky. Nemůžeme se přidržeti starých podání a bludů a zároveň přijmouti nové učení s hůry.

„Víra, která jest láskou činná a očišťuje srdce, nemohla býti spojena s náboženstvím farizeů, založeným na obřadech a lidských ustanoveních. Marné jest úsilí spojití učení Kristovo s náboženstvím státním. Živá pravda Boží potrhala by stará, spráchnivělá podání farizejská, jako kvasící víno zničí staré nádoby.“ (Desire 279).

Přemýšlejte: Co odpuštění hříchů způsobuje pro hříšníka?
Ježíš zná všechny naše myšlenky. Máme někdy příčinu za Něho se stydět? Které osoby tohoto úkolu osvědčily pevnou vírou?

**Knihy jsou učitelé a vychovatelé;
jaké si zvolíme, podle toho se bude vyvíjetí naše osobitá
povaha.**

Uzdravení nemocného v Bethesdě

Pamětný verš: Jan 5, 24

Nemocný u rybníka

1. Proč šel Ježíš opět do Jerusalema? Jan 5, 1

2. O jakém rybníku jest zmínka? Kdo byl v síních u rybníka? Na co čekali? V. 2. 3

3. Co lid věřil o vodě rybníka? V. 4

„V určitých dobách polybovala se voda rybníka a všeobecně se věřilo, že je to působením nadpřirozené síly. Kdo první po tomto pohnutí vstoupil do vody, byl uzdraven, ať byl stížen jakoukoli nemocí.“ (Desire 201)

4. Kdo z nemocných upoutal na sebe pozornost Ježíšovu? Co se ho Ježíš tázal? V. 5. 6

5. Jak nemocný vylíčil svou zkušenost? V. 7

6. Co řekl Ježíš? Co se stalo s mužem? V který den se to přihodilo? V. 8. 9

„Ježíš nevyzval nemocného, aby v Něho věřil. Privil mu: ‚Vstaň, vezmi lože své a chod.‘ Nemocný uvěřil těmto slovům. Každý jeho nerv zachvěl se novým životem a jeho údy pronikla zdravá činnost. Chtěje se podříditi vyzvání Kristovu, musil vynaložiti všecko svou vůli; a všecko jeho svalstvo bylo poslušné. Vyskočiv na nohy, osvědčil svou víru skutkem. Ježíš mu nedal dalšího ujištění Boží pomoci. Nemocný muž mohl tedy pochybovati a tak by se byl připravil o jedinou příležitost k uzdravení. On však uvěřil slovům Kristovým a tato jistota dala mu síly.“ (Desire 202. 203)

Lože nemocného byla příkrývka nebo roložka, kterou mohl snadno svinouti a nésti.

7. Co Židé hned namítali? V. 10

„Sobota místo aby byla podle zákona požehnáním, mnohými požadavky židů byla kletbou. Ježíš ji chtěl zbaviti tohoto břemene a postaviti ji na její důstojné místo. Proto tento zvláštní skutek vykonal v sobotu.“ (The Spirit of Proph. II. 162)

8. Co Židé dále pravili? Proč uzdravený nemohl říci, kdo ho uzdravil? V. 11—13

9. Kde se Ježíš brzy setkal s uzdraveným? Jakou radu mu dal? V. 14

„Ježíš našel tohoto muže v chrámě, který tam přišel, aby obětoval oběť za hříchy a zároveň oběť díky za velikou milost, které se mu dostalo. Ježíš jej viděl mezi modlitebníky a dal se mu poznati.” (Desire 204)

Otec a Syn

10. Jak tento muž nevědomky pracoval proti Pánu Ježíši? Jak židé použili tohoto oznámení? V. 15. 16

11. Pro která slova hněvali se židé ještě více? V. 17. 18

12. Jakými slovy Ježíš zjevil svou závislost na Otci? V. 19

13. Co Otec ukazuje Synu? Komu Syn dává život? V. 20. 21

14. Co Otec dal Synu? Koho mají všichni ctít? V. 22. 23

15. Co jest praveno o těch, kteří slyší slova Ježíšova a věří tomu, kdož Jej poslal? V. 24

„V každém přikázání a v každém zaslíbení slova Božího jest síla, život Boží sám, skrze kterou přikázání i zaslíbení může býti uskutečněno. Kdo u víře přijímá slovo Boží, obdrží život a povahu Boží.” (Gleich. 38)

Přemýšlejte: Podobám se v něčem onomu nemocnému? Byla jeho nemoc následek hříchu? V plnění vůle osvědčí se poslušnost. Co způsobila otázka Ježíšova: „Chceš býti zdrav?”

Knihou nejdražší ale také nejlacinější jest
Bible
od Kč 10.— až 150.— podle vydání. Ve všech řečech.

Pravé svěcení soboty; povolání učedníků

Pamětný verš: Marek 2, 27. 28

Trhání klasů učedníky

1. Kudy šel Ježíš v jednu sobotu s učedníky? Co učedníci činili? Mar. 2, 23

2. Jak žalovali farizeové, kteří je stále střežili? V. 24

Bylo to pravděpodobně pšeničné pole, kudy Ježíš šel. Všeobecně to nebylo pokládáno za hřích, když někdo takto utišil svůj hlad. (5. Mojž. 23, 26) Rovněž tak jíti polem bylo dovoleno, neboť farizeové byli tam též. Ale podle židovského podání byl skutek učedníků pokládán za mlácení. Napomenutím: „čehož nenáleží“, postavili své podání na stejný stupeň se zákonem Božím.

3. Jaký čin uvedl Ježíš na obranu učedníků? V. 25. 26

Vzpomenutou příhodu nalézáme v 1. Sam. 21, 1—7. Tam jest praveno, že nejvyšším knězem byl Achimelech; Abjatar byl jeho syn a proto i on náležel k nejvyššímu kněžstvu. 1. Sam. 22, 20

4. Co Ježíš pravil o původu a účeli soboty? V. 27. 28

Sobota jest svatým ustanovením, které má býti velmi ctěno. Bůh vložil na sobotu požehnání aby pro člověka byla radostí a požehnáním a nikoli břemenem. To všecko jest zahrnuto ve skutečnosti, že Syn člověka jest pánem i soboty. Ona jest darem Boží lásky k lidstvu.

Člověk s uschlou rukou

5. Koho viděl Ježíš, když opět vešel do školy? Mar. 3, 1

6. Co řekl tomu člověku? V. 3

7. Co se Jej tázali farizeové, kteří poznali jeho úmysl? V. 2. Mat. 12, 10

8. Jakou vhodnou a přesvědčující otázkou odpověděl Ježíš? Mar. 3, 4; Mat. 12, 11, 12.

Poukázáním na známé chování se židů ukázal jim marnost jejich horlivosti. Ovcí, která jest v nebezpečí, přispěli by ku

pomoci, ale člověka by nechali zahynouti. Je proto otázkou, zda zvířatům nepomáhali více ze strachu před škodou než z milosrdenství. Ký div, že se Ježíš zhlazil nad takovou nelidskostí a znevážením právě služby Bohu.

9. Jak se projevila tvrdost jejich srdce? Jak to působilo na Ježíše? V. 4 konec; V. 5 a.

10. Co řekl člověku s uschlou rukou? Co se stalo? V. 5 b

11. O čem se radili farizeové ve svém lněvě? V. 6

Herodiáni byli členové židovské-politické strany, oddáni Herodesovi. Byli to odpůrci myšlenky o zřízení duchovního království Mesiáše.

12. Jak Spasitel zmařil úmysl svých nepřátel? Odkud přišlo k Němu mnoho lidí? V. 7—9.

13. Co Ježíš činil? Co musili doznat i duchové nečistí? Co jim přikazoval? V. 10—12

Povolání dvanácti

14. Kam šel Ježíš potom? V. 13

15. Jak tam ztrávil noc? Luk. 6, 12

„Spasitel znal povahy těchto vyvolených mužů; Jemu byly zjevné všechny jejich slabosti i nedostatky. Znal nebezpečí, která na ně čekala i odpovědnost, jež na ně měla být vložena a jeho srdce plálo k těmto vyvoleným. Sám na hoře, blízko Galilejského moře, ztrávil celou noc na modlitbě za ně, když oni spali na úpatí hory. Když se rozednilo, zavolal je k sobě, aby jim oznámil něco velmi důležitého.“ (Desire 291.)

16. Co důležitého pro církev Boží stalo se druhého dne? V. 13; Mar. 3, 14

„Byl učiněn první krok k založení církve, která Jej měla zastupovati na zemi po jeho odchodu. Neměli nádherného chrámu; Spasitel odvedl své učedníky na tiché místo, které miloval. Slavnostní napomenutí v onen den byla zde spojena s mocným dojmem, který jim měl vždy připomínati krásu hory, údolí i moře.

Ježíš povolal své učedníky, aby je poslal jako své svědky. Měli světu oznamovati, co od Něho viděli a slyšeli. Byla to

nejdůležitější služba, k jaké kdy lidské bytosti byly povolány. Byla nejbližší službě Kristově. Měli pracovat s Bohem k zachránění světa. Jako v Starém zákoně dvanáct praotců zastupovalo Izraele, tak dvanáct apoštolů mělo zastupovat církve evangelia.

Jako své zástupce na zemi nevyvolil Kristus nevinné anděly, nýbrž lidské bytosti, muže, v témže hříšném stavu jako ti, které hledali zachrániti. Kristus sám stal se člověkem, aby lidstvo mohl získati; vždyť jenom božství spojeno s lidstvím mohlo světu přinésti spasení. Božství potřebuje lidství, aby na světě bylo učiněno spojení Bohem s lidmi. Tak je to se služebníky a posly Kristovými. Člověk potřebuje moc, která jest mimo něho, aby v něm zase zřízen byl obraz Boží a byl zmocněn k vykonávání díla Božího. Tím však není vyloučeno lidské spolupůsobení. Lidství chápe se božské moci, vírou přebývá Kristus v srdci a spolupůsobením Božství osvědčuje se lidská síla jako dostatečná.

„Ten, který povolal galilejské rybáře, také nyní volá lidi k své službě, a jest ochoten skrze nás zjeviti svou sílu, jako skrze první učedníky. Ať jakkoli jsme nedokonalí a hříšní, chceme býti naším účastníkem, když se učíme u Ježíše Krista. Zve nás, abychom se podřídili božskému naučení a ve spojení s Kristem konati mohli skutky Boží.“ (Desire 296. 297; Leben 148—153)

17. Jakou moc Ježíš dal dvanácti? V. 15

18. Jmenuj vyvolené apoštoly! V. 16—19

Petr	Ondřej	Tomáš	Taddeus
Jakub Z.	Filip	Matouš	Šimon Kan.
Jan	Bartoloměj	Jakub A.	Jidáš

19. Za jakých okolností zvolen byl Jidáš? Mat. 8, 19. 20

„Když Ježíš své učedníky připravoval k jejich službě, přistoupil jeden, který k nim nebyl povolán. Byl to Jidáš, domnělý následovník Kristův. Přistoupil a prosil o místo v kruhu učedníků. S velikou vážností a se zdánlivou upřímností prohlásil: ‚Mistře, půjdu za tebou, kamkoli půjdeš.‘ Ježíš ho neodmítl, aniž jej přivítal, pravil jenom: ‚Lišky doupatá mají, a ptactvo nebeské hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by

hlavu sklonil.' Jidáš věřil, že Ježíš jest Vykupitelem a připojiv se k učedníkům, doufal, že si zajistí vysokou hodnost v novém království. Ježíš chtěl tuto naději povaliti prohlášením své chudoby. Učedníci si přáli, aby Jidáš byl s nimi. Byl osobností vzbuzující úctu, měl schopnost k rozsuzování a praktické smýšlení. Proto jej Pánu doporučovali jako muže, který by jim v práci byl velmi nápomocen. Podívovali se, když jej Ježíš tak chladně přijal." (Desire 293; Leben 149)

Přemýšlejte: Co v sobotu činiti máme a co nesmíme?
Vážíme si svého vyvolení? Co znamená
„učedník“ a co „apoštol“?

Velký spor věků

Vylučuje boj mezi pravdou a lží, až do zřízení věčného království Kristova. Vázaná Kč 70.—

---

4. úkol. — 27. dubna 1935. Z. s. 19.22

Kázání na hoře: Blahoslavenství

Pamětný verš: Mat. 5, 14. 16

1. Kdo byli posluchači prvního kázání Ježíšova?

Mat. 4, 25

2. Kam Ježíš šel, vida množství? Kdo byl blízko Něho?

Mat. 5, 1

„Ačkoli kázání na hoře bylo určeno pro učedníky, bylo přece promluveno před velikým množstvím posluchačů. Po požehnání apoštolů odebral se Ježíš s nimi k moři. Časně ráno shromáždili se tu lidé. Mimo zástupu přicházejícího z Galilee téměř pravidelně, byli tam lidé z Judstva, Jerusalema, Dekapoli, Idumee, z Týru a Sidonu i z měst fenických. Všichni tito lidé přišli, aby Jej slyšeli a byli od Něho uzdraveni... Všechnen lid k Němu se tísnil, neboť moc vycházela od Něho i uzdravil všechny. Úzký břeh neskytal dost místa k stání pro všechny, kteří Jej chtěli slyšeti a Ježíš šel napřed na horu. Když přišel na úpatí, kde pro zástupy bylo dost místa, posadil se do trávy a učedníci i množství následovalo jeho příkladu.

— Učedníci (dvanáct apoštolů) posadili se nejbliže Spasitele. Lid se k Němu ustavičně tlačil, ale učedníci věděli, že se nemají nechat vytlačiti z jeho blízkosti. Seděli tesně u Něho, aby jim neušlo žádné slovo z jeho učení. Byli pozornými posluchači, žádostivý pochopiti pravdu, kterou měli zvěstovati všem národům." (Desire 298. 299; Leben 154)

3. Koho nejprve nazval blahoslaveným? Proč? V. 3.

Rčení „blahoslavený“ znamená zkušenost vznešené radosti, hluboké upokojení nebo vyšší přízně. Tato zkušenost nepřichází ze světského bohatství nebo práva vysokého rodu. Světu jest neznámá. Je to dar Boží.

„Chudí duchem“ jsou ti, kteří uznávají, že nejsou ničím, a mimo Krista že nic nemají. Cítí, že jsou cele závislí na tom, který jest mocný k vysvobození. Jím jsou zaslíbena největší a nejlepší všech bohatství: Království Boží „ve vás“ a „život věčný ve věku budoucím“.

4. Co bylo praveno lkajícím? V. 4

Lkající: 1. Pro své hříchy. Zármutek nad hříchem jest první podmínkou k odpuštění. Je to nejlepší záruka, že se lehkovážně nedopustí znovu hříchu. Lkání je tedy požehnaním, poněvadž jest nezbytným krokem k požehnanějšímu odpuštění. 2. Pro časnou ztrátu. Lkání nad ztrátou milé duše, již smrt uloupila, nebo účast v zármutku jiných, též i ztráta bohatství, obměkčují mysl a lkajícího vedou k zármutku nad hříchem. Za takových okolností může se ke lkajícím přiblížiti Bůh všelikého potěšení.

5. Co Ježíš pravil o tichých? V. 5

To jsou ti, kteří trpělivě snášejí zkoušky a bezpráví. Nezjevují ducha odplacování, pobožnůstkářského nebo zatvrzelého. Potlačili své já i domýšlivost. Nejsou vznětliví ani svárliví. Ze všelikého jejich počínání si zjevuje se ovládnání sebe, klid a radost.

6. Kdo má býti nasycen? V. 6

Hlad jest nejmocnější žádostivost lidské povahy. Lidé jí byli tak pojeti, že k její ukojení vzali život jinému. Žízeň jest

ještě horší. Z žízňě pozbyli lidé rozumu. Bez pokrmu lze vydržeti mnoho dní, ale bez vody jenom krátkou dobu. Tyto tělesné potřeby měly by nás učit, jak důležité jest upokojení našich duchovních potřeb. Potřebuje naše tělo chleba? Tím více však náš duch potřebuje chleba života. Žádá si přirozený člověk vody? Nekonečně více jest mu zapotřebí vody života. Jestliže hladovíme a žízníme, Bůh hojně upokojí všechny naše potřeby.

7. Co je zaslíbeno milosrdným a těm, kdo jsou čistého srdce? V. 7. 8

„Každá nečistá myšlenka poskvřňuje duši, zeslabuje smysl pro mravnost a maří působení Ducha svatého. Duchovní zrak jest zatemněn, takže člověk nemůže viděti Boha. Pán chce odpuštění pokání činicímu hříšníkovi a odpustí mu; duše však jest poskvřněna. Kdo chce míti jasný úsudek o duchovních pravdách, musí býti prost všeliké nečistoty v slovu i v myšlení.“ (Desire 302)

8. Jak budou nazváni pokoj působící? V. 9

Svět je tak plný nepokoje a sváru, že všude jest zapotřebí pokoj působících — v rodině, církvi i v zemi. Každý, kdo nalezl pokoj, měl by pokoj působiti.

9. Co jest zaslíbeno trpícím pro spravedlnost? Co mnozí musí snášeti pro Ježíše? V. 10. 11

10. Jakou zkušenost učiní pronásledovaní? Kdo zakoušel totéž? V. 12

Žádná radost není tak veliká, jako radost z přestálých zkoušek, žádný pokoj není blaženější než ten, který přichází po bouři. Radost je vždy tak veliká, jaký byl boj.

11. Čím jsou tito blahoslavení na světě? S čím jsou srovnáni ti, kteří neučiní takové zkušenosti? V. 13

12. Jak lze zabrániti takovému stavu? Mar. 9, 50; Kol. 4, 6

13. S čím jsou blahoslavení dále srovnáni? K čemu slouží světlo? Mat. 5, 14. 15

14. Čím má býti následovník Kristův na světě? Čím Otec bude oslaven? V. 16

Přemýšlejte: Jaký jest rozdíl mezi šťastným a blahoslavenými? Uveďte biblický příklad toho, kdo byl duchem chudy a kdo ne; kdo byl tichý a kdo s radostí snášel pronásledování. Jak můžeme své světlo nechat svítiti?

Myšlenky s hory blahoslavenství
Výborná pomůcka k těmto úkolům. Váz. Kč 10.—, brož. Kč 8.—

---

5. úkol. — 4. května 1935. Z. s. 19.34

Kázání na hoře: Ježíš zvelebuje zákon

Pamětný verš: Mat. 5, 44 — Čti: Myšlenky s hory blah. str. 60—93.

1. Jak Ježíš prohlásil, že nepřišel rušiti zákon? Mat. 5, 17

2. Jak dlouho potrvá zákon Boží? V. 18

3. Jaký bude následek, kdyby někdo zrušil a tak učil?

Co je zaslíbeno těm, kteří zachovávají a učí? V. 19

Tím není míněno, že ti, kdo by nezachovávali přikázání Boží, budou poslední v království Božím; spíše tím má býti řečeno, že v nebesích pro ně není místa.

4. Jakým příkladem Ježíš ukázal, že se žádá více než jenom zevní ostříhání zákona? V. 20

5. Co bylo předpověděno o zachování se Ježíše k zákonu? Izai. 42, 21

Jako drobnohledem poznáváme to, co jinak nelze viděti, tak Ježíš ukazuje pravý význam zákona, přinášeje na světlo to, co jinak zůstalo nepoznáno.

6. Jak vysvětlil Ježíš význam šestého přikázání? Mat. 5, 21, 22

7. Jaké napomenutí dal Ježíš, jež by zabránilo mnohým osobním sporům, kdyby bylo následováno? V. 23, 24

„Předstíráme-li, že sloužíme Bohu a svému bratru křivdíme anebo škodíme, nesprávně vylučujeme bratru povahu Boží. Náš bratr mohl se na nás dopustiti většího bezpráví nežli my na něm, to však nezmenšuje naší odpovědnost.“
(Myšlenky str. 74)

8. Jaké napomenutí jiné sloužilo by ku pokoji, kdyby bylo dbáno? V. 25. 26

9. Jak Ježíš rozšířil význam sedmého přikázání?
V. 27. 28

V přikázání proti smilství jest zahrnuta také žádost. Nečistá slova, vzbuzující špatné myšlenky, musí býti odvrhnutá; špatně působí na jiné a zjevují špatné smýšlení toho, kdo se tím zabývá. Mat. 12, 34

10. Jaká vysvětlení měla by naše srdce naplnití odporem k hříchu? Mat. 5, 29. 30

Musíme se zřici všeho, co jest nám tak milé, jako naše pravá ruka nebo pravé oko, kdyby to mělo býti pro nás překážkou vjíti do království nebeského.

11. Jak Ježíš vysvětluje zákon rozloučení? V. 31. 32

12. Co praví o přísaze? Proč nemáme přísahati skrze nebe, zemi ani hlavu? Jak prostá má býti naše řeč?
V. 33—37

„Slova našeho Pána: „abyste nepřisahali všelijak“, nevztahují se na přísahu u soudu... Může-li kdo na zemi svou výpověď učiniti s přísahou, pak je to křesťan.“ (Test. I. 201. 202)

13. Jak zněl starý zákon odplaty? Jak Ježíš ukazuje, že světské zákony nejsou rozhodující pro osobní zkušenost křesťana? V. 38—42

„Celý pozemský život Pána Ježíše byl zjevením této zásady. Spasitel opustil svůj nebeský domov, aby svým nepřátelům přinesl chléb života, a až od jeslí až po hrob kupilo se na něho utrhaní a pronásledování, vzbudilo v něm toliko odpouštějící lásku... Pán Ježíš přikázal svým učedníkům, aby se nevzpírali rozkazům vrchnosti, nýbrž aby učinili více než by od nich bylo žádáno.“ (Myšlenky s hory blah. 87. 88)

14. Jak se má křesťan chovati k svým nepřátelům?
V. 43. 44

15. Čím se staneme, budeme-li všecko konati s láskou? Z čeho poznáváme lásku Otcovu? V. 45

16. S kým jsme právem srovnání, jestliže milujeme a pozdravujeme ty, kteří nás milují? V. 46. 47; Luk. 6, 32

17. Jaký vzor jest nám ukázán? Mat. 5, 48

„V každém přikázání, v každém rozkazu Božím tají se jisté zaslíbení. Bůh učinil opatření, abychom mohli býti Jemu podobní, a On sám to chce vykonati za všechny, kteří proti tomu nestaví svou převrácenou vůli a nemaří tím jeho milost. Praví, abychom byli dokonalí jako On. V našem malém kroužku máme býti světlem a požehnáním jako On byl celému vesmíru. Nemáme nic sami ze sebe, ale světlo jeho lásky na nás září a my máme jeho lesk odrážeti... Jsme-li dítkami Božími, jsme také účastni jeho povahy a musíme Mu býti podobni. Každé dítko žije skrze život svého otce... Tento život vyvine v nás tutéž povahu a také v nás zjeví tytéž skutky, které činil Kristus. Tak budeme ve shodě s každým z jeho přikázání.“ (Myšlenky 92. 93)

Přemýšlejte: Jaké možnosti byly by dány jednotlivcům i celým národům, kdyby bylo následováno přikázání „milujte nepřátele své?“ Jak často vyplní se proroctví Izai. 42, 21 v tomto uvažování? Který výrok tohoto úkolu jest pro mne zvláštní výtkou? Jak na nás působí modlitba za nepřitele?

Cesta ke Kristu

Vysvětlení zásad křesťanského života. Brožovaná Kč 12.—

---

6. úkol. — 11. května 1935. Z. s. 19.45

Kázání na hoře: Dávání almužny; modlitba

Pamětný verš: Mat. 6, 9—13. Čti „Myšlenky str. 94—102.
116—133

Dávání almužny

1. Co by nemělo býti pohnutkou k dávání naší almužny? Z čeho poznáváme, že Otec cení si více pohnutky než-li činu? Mat. 6, 1; Mar. 9, 41

2. Jak pokrytci dávají své dary? Co jest jejich jedinou odměnou? Mat. 6, 2

„Mají odplatu“ znamená, že obdrželi odplatu, jakou chtěli — pochvalu od lidí; to jest jejich jedinou odměnou.

3. Jak je nám představeno právě dávání? Co je zaslíbeno těm, kteří tak činí? V. 3. 4

Modlitba

4. Co jest praveno o modlitbě pokrytců? Co je k tomu puďí? Jakou mají odplatu? V. 5

5. Jak se modlí pravý následovník Ježíšův? Kdo vyslychá takovou modlitbu? V. 6

6. Jakou chybu pohanů máme zavrhnouti? Proč jest mnohomluvnost zbytečná? V. 7. 8

7. Proč nám dal Ježíš vzor správné modlitby? V. 9 a

Ve všech verších dnešního uvažování jest zdůrazněn způsob sloužení Bohu: podstata, pohnutka a způsob. O této modlitbě jest praveno: „Protož vy takto se modlete.“ Jak? — Prostě, úctyplně, určitě. Dbáme-li toho, bude veřejná modlitba obyčejně krátká. Často jest lépe, když se jich několik modlí krátce než jeden dlouze. Osobní a soukromé modlitby měly by býti přizpůsobeny potřebám modlitebníka. Pán Ježíš často ztrávil na modlitbě celou noc. Jan sedmnáctá kapitola jest jedna modlitba. Ve „Zkušenostech“ jest psáno, že „velmi brzo přestáváme držeti rámě Páně“ (str. 58). Jákob zápasil na modlitbě až do svítání. Modlitba v životě člověka může býti měřítkem osobního odevzdání se Bohu.

8. Při uvažování Otčenáše v Mat. 6, 9—13 dbej následujícího:

a) prosté oslovení

b) poukázání na království Boží a jeho vůli

c) prosba o naše potřeby

d) prosba o zachování od hříchu

e) moc i slávu přičísti Otci.

Někteří mají těžkosti s tímto rčením v Otčenáši: „Neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.“ Proč by nás Bůh měl uváděti v pokušení? Aramejský text zní: „Nedej, abychom přišli do pokušení, ale zachovej nás od bludu.“ Lze říci, že

smysl by byl tento: Nedopouštěj pokušení, abychom od nepřítelů nebyli přemoženi.

9. Jakou měrou můžeme dosáhnout odpuštění? Co jest praveno o těch, kteří neodpouštějí jiným? V. 14. 15
10. Jaký příklad uvedl Spasitel dále? Co činilo prosbu tohoto muže o chléb naléhavou? Luk. 11, 5. 6
11. Co namítal přítel, aby nemusil splnit jeho prosbu? V. 7
12. Jak prosebník dosáhl toho, co chtěl? Jaké naučení chtěl tím Ježíš dáti? V. 8

„Kristus představuje zde prosícího, jenž prosí, aby zase mohl dáti. Musí dostat chléb, jinak nemůže pomoci zemdlenému poutníku, který se opozdil. Ačkoli soused nechce se nechati vyrušovati, přece nemůže jeho prosbě odepřít, příteli musí býti pomoheno, jeho vytrvalé prosbě jest vyhověno a přání splněno... Avšak sobecký soused v podobenství nepředstavuje povahu Boží. Naučení záleží v opaku. Sobecký člověk vyhoví naléhavému přání, aby se zbavil toho, kdo ruší jeho klid. Ale Bůh dává rád.“ (Gleichm. 138)

Půst

13. Jaké naučení jest dáno o postu? Mat. 6, 16—18
14. Jak v duchovním smyslu toto naučení může býti srovnáno s almužnou a modlitbou?

„Pomaž hlavy své a tvář svou umej.“ Učiniti tak v den postu bylo zakázáno podle židovských předpisů, ale pokrytci toho využívali, aby vzbudili zdání postu. Pán Ježíš před tím varuje, jakoby chtěl říci: Nechtějte vzbuditi u lidu zdání, oblect se jako obyčejně a celým chováním osvědčte, že jste se zasvětili Bohu a nikoli lidem.“ (Clarke)

Přemýšlejte: Proč se mají křesťané modliti? Moc modlitby. Bude naše víra vzrůstat, když naše modlitby budou hned vyslyšeny? Má býti naše víra menší, když na své prosby nedostaneme hned odpovědi?

Služba dobrých andělů
Vysvětluje dílo neviditelných bytostí. **VÁŽTE SI NA SVÉ KŘESŤANSKÉ**

Kázání na hoře: Péče Otce o děti

Pamětný verš: Mat. 6, 33. 34. Čti „Myšlenky“ str. 102 až 115

Upřímný úmysl

1. Co Ježíš pravil o skládání pokladů? Mat. 6, 19
2. Kde máme skládati své poklady? Jaká záruka jest dána o složených tam pokladech? V. 20
3. Proč chce Otec, abychom své poklady skládali v nebi? V. 21
4. Co jest světlem těla? Čeho jest zapotřebí, aby tělo bylo světlé? V. 22
5. Do čeho upadneme, když naše oko bude nešlechtné? V. 23

Směr zraku poukazuje na úmysl člověka, zrovna tak jako skládání pokladů prozrazuje náklonnost srdce. Kdo sprostně činí vůli Boží a ustavičně hledí na Boha, bude veden a naplněn světlem Božím. Kdo se podá žádostem, nízkému sobectví, svěťáctví a lživu, bude dítětem temnosti. A jak veliká musí býti temnota, když ten, jež světlo kdysi ozařovalo, znovu se obrátí do temnoty!

6. Proč nikdo nemůže sloužiti dvěma pánům? Kteří dva páni jsou zde uvedeni? V. 24

Péče našeho Otce

7. Oč nemáme zbytečně pečovati, sloužíme-li Pánu? Co jest cennější? V. 25

Toto vybídnutí nemá býti omluvou lenosti, lhostejnosti a bezstarostnosti. Význam slov verše by byl: nepečujte úzkostlivě. V své službě požaduje Bůh rozumnost, píli a opatrnost; když jsme své povinnosti vykonali v báni a milosti, nemusíme se déle starati. Následky přenechme Pánu.

8. Jaký příklad Boží péče jest nám dán? V. 26
9. Která otázka ukazuje, jak neužitečné jest pečování? V. 27

10. Co jiného by nás nemělo strhnouti k pečování? Co bychom měli pozorovati? Co se učíme z kvítí? V. 28. 29

„Pán Ježíš praví: ‚Považte kvítí polního, kterak roste!‘ Jak, vypučevši z chladné, tmavé země, z bahna řečiště, rozvíjí svou krásu a šíří vůni! Kdo by pomyslíl na takovou krásu, vida hnědou cibuli lilie? Ale když Boží život v ní skrytý na Boží zavolání za deště a slunce se rozvíje, žasnou lidé nad krásou a nádherou květu. Právě tak se rozvíje Boží život v každé lidské duši, která se oddá milostivé práci, přicházející se svými požehnáními ke všem, jako dešť a slunce v přírodě.“ (Myšlenky 110)

11. Co z toho můžeme usuzovati? V. 30

12. Jaké naučení jest nám dáno o časných potřebách? V. 31

„Kde jest poklad váš, tuť jest i srdce vaše.“ Každou snahou, jiným dobře činiti, prospíváme sami sobě. Ten, kdo své peníze anebo čas věnuje rozšiřování evangelia, použije svých vlastních zájmů a modliteb pro dílo i pro duše, kterých lze tím dosáhnouti. Bude nakloněn všem a pobádán k větší oddanosti Bohu, aby jiným mohl dobře činiti seč jest.“ (Myšlenky 104)

13. Proč Ježíš dal tuto radu? V. 32

14. Co musí býti naší první a největší snahou? Co nám potom bude přidáno? V. 33

„Pán Ježíš nás nesproštuje nutnosti pečování o výživu, ale učí nás, že ve všem máme Jej pokládati za Prvního, Posledního a Nejvyššího. Nemáme začínati žádné věci, sledovati žádných záměrů ani vyhledávati vyrazení, která by mohla býti na újmu vývoji spravedlnosti Kristovy v naší povaze a v našem životě. Všecko, co činíme, máme činiti ze srdce, jakobychom to činili Pánu.“ (Myšl. 113)

15. Jakou radu dal Ježíš v pečování o budoucnost? V. 34

Bůh nám dává sílu pro dnešní povinnosti, zkoušky a starosti. Milost nemůžeme si zachovati pro budoucí těžkosti. Jak nemoudré je tedy, dělati si starosti s něčím, s čím se snad ani nesetkáme. Každý den má dost svých starosti a těžkostí. Pro

každý den jest nám dána milost. Bůh jest přítomnou pomocí ve všech těžkostech.

Přemýšlejte: Jaké jsou poklady zemské? Upřímnost smýšlení jest důležitá. O co nemáme pečovat? Jak budu zbaven všech starostí?

Cestou života

Poučné příhody ze života pro všechny. Váz. Kč 22.—,
brož. Kč 15.—

---

8. úkol — 25. května 1935 — Z. s. 20.07

Kázání na hoře: Souzení; ovoce; správná stavba

Pamětný verš: Mat. 7, 12. Čti „Myšlenky“ str. 134—165

1. Co Ježíš pravil o souzení? Jak Bůh bude souditi nás?
Mat. 7, 1. 2
2. Jaká otázka jest dána tomu, kdo soudí jiné? Co se často stává? V. 3. 4

„Pán Ježíš vysvětluje tuto zásadu srovnáním mrvy a břevna (jinými slovy: třískou a kládou). Obrazně ukazuje, jak podivné jest souzení. Břevno (kláda) jest označením veliké chyby. Mrva (tříška) jest malou částkou břevna. Představme si může, který má přes svůj zrak kládu a pokouší se z oka svého bližního vyjmouti třísku, jež se mu tam dostala — snad z klády, kterou má na svém zraku!“ (Peloubet)

3. Jaká rada jest dána? V. 5

„Teprve když cítíte, že byste dovedli obětovati vlastní já aťo svůj život, abyste mohli bloudícího bratra zachrániti, vyňali jste břevno z vlastního oka a jste způsobili pomoci svému bližnímu. Potom k němu můžete jíti a jeho srdce se dotknouti. Káráním a předhůzkami nebyl dosud nikdo vyveden ze svého převráceného stanoviska, ale mnoho jich tím bylo odelháno od Krista a své srdce uzavřelo lepšímu přesvědčení. Tichost,

mirná, podmaňující povaha dovede bloudícího zachrániti a množství hříchů přikrýti." (Myšlenky 139)

4. Jaká rada jest dána se zřetelem k těm, kdo nechtějí slyšeti pravdu Boží? V. 6

„Pán Ježíš tu mluví o lidech, kteří nijak netouží po tom, aby unikli porobě hřichu. Stykem se zkažeností jest jejich povaha tak sešlá, že se chytají zlého a nechtějí se od něho odloučiti. Služebníci Kristovi nemají si dáti překážeti takovými, kteří evangeliem pohrdají a je sesměšňují." (Myšlenky 140)

Jak se nám dostane darů Božích?

5. Jaké zaslíbení jest dáno prosícím, hledajícím a tlukoucím? V. 7. 8

6. Která zkušenost lidská jest dána za příklad? V. 9. 10

Aby duchovní pravdy učinil srozumitelné, používal Pán Ježíš ve svých učeních všeobecné zkušenosti lidské. Zde použil něžného vztahu rodičů k dětem. Hladovějící dítě prosí o chléb. Rodiče svým dětem odřeknou a musí odřici mnohou prosbu; ale nikdy je neoslyší, jsou-li děti hladové. Zrovna tak náš nebeský Otec splní prosby těch, kteří lační a žízň po spravedlnosti.

7. Co z toho lze usuzovati? V. 11

8. Jaké zlaté pravidlo životní jest nám dáno? V. 12

„Představte si, že ve svém styku s jinými byli byste na jejich místě. uvědomte si jejich pocity, jejich nesnáze, jejich zklamání, jejich radosti i utrpení, přirovnejte se k nim a číňte tak, jak byste si přáli, aby s vámi bylo nakládáno, kdybyste své místo zaměnili s jinými." (Myšlenky 144)

Cesta křesťana

9. Jaké dvě cesty jsou uvedeny? Co jest praveno o těch, kteří po nich jdou? V. 13. 14

10. Jaké nebezpečí jest na cestě? V. 15

11. Jak lze poznati nepřátele pravdy? Jakým příkladem jest tato zásada zdůrazněna? V. 16—20

Jelikož vane vítr rozličného učení, musíme znáti, které vlivy a učení vedou k vysokému cíli deseti přikázání a k víře

Ježíšově a vzdělávají věc království Božího. (Viz pravidlo v Izai. 8, 20) Nesmíme ovšem zanedbat své osobní zvyky životní zkušenosti podle jejich ovoce. Špatné zvyky v řeči, smýšlení a jiném, nepřinesou ovoce dobré. Všecky své činy podrobme tomuto zkušebnímu kamenu: Slouží to mému duchovnímu vzrůstu a ku posvěcení mého života i mé práce v službě pro Pána?

12. Podle čeho bude Bůh zkoušeti povahu člověka, podle vyznání nebo podle poslušnosti? V. 21; Luk. 6, 46

13. Čím se budou mnozí vychloubati v onen den? Co jim Ježíš odpoví? Mat. 7, 22. 23

„Nikdy jsem vás neznal.“ To budou hrozná slova v den soudu. Ježíš Kristus není služebníkem hříchu. On přišel zachrániti od hříchu nikoli v hříchu. On zemřel, „aby nás vykoupil od všeliké nepravosti a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.“ Tit. 2, 14. Nemůže býti ani dosti zdůrazněno, že víra Ježíše Krista vede k očištění od hříchu, k čistému životu a spravedlivým činům.

Správná stavba

14. S čím Ježíš srovnává toho, kdo slyší jeho slova a činí je? Co takový dům snese? Proč? V. 24. 25

15. S čím je srovnán ten, kdo slyší, ale nečiní? V čem takový dům nemůže obstát? Jaký jest jeho pád? V. 26. 27

Toto předivné kázání na hoře jest ve skutečnosti mnoho kázání zhuštěných, neboť každá věta má veliký význam. Ježíšovo kázání snad bylo obšírnější, než jak nám jest znamenáno; ale tak jak se nám dostalo, jest zásadami evangelia, podle nichž se máme řídit. Nemohlo snad býti lépe ukončeno nežli ukázáním stavby dvou domů. Pouhým slyšením pravdy nebude povaha vzdělána ani utvrzena. Posluchači může býti ke spasení jenom tehdy, když ji srdce přijme a uvede ve skutek.

16. Jak učení Ježíšova působila na zástup? Jaká byla toho příčina? V. 28. 29

Přemýšlejte: Jakých darů lze dosíci bez prošení a o které musí býti usilováno se vší vážností? Jaké naučení jest nám dáno ze vztahu dětí k rodičům, z dvou cest, ze stromů a stavby domů?

Znamení poslední doby
Vysvětlení kapit. Mat. 24. Váz. Kč 20.—, brož. Kč 15.—

---

9. úkol — 1. června 1935 — Z. s. 20.16

Slovo a dotknutí se Ježíšovo

Pamětný verš: Jan 16, 20

Uzdravení služebníka

1. Kam šel Ježíš po kázání na hoře? Luk. 7, 1
2. Co se stalo v domě jednoho římského setníka? S jakou prosbou poslal starší židovské k Ježíši? V. 2. 3
3. Co připomínali židé, aby Jej přiměli k splnění prosby setníkovy? V. 4. 5
4. Co učinil Ježíš? Kdo Mu vyšel vstříc? V. 6a
5. Jaké poselství poslal setník skrze přátele? Proč se necítil hoden? V. 6b. 7a
6. Co ve své skrovnosti navrhoval? V. 7b
7. Jak setník doznal, že zná moc Ježíšovu? V. 8

„Židovští starší, kteří setníka doporučovali Pánu Ježíši, osvědčili, jak byli vzdáleni toho, míti ducha evangelia. Nepoznali, že naše veliká bída jest jediným nárokem na milost a milosrdenství Boží. Ve své spravedlnosti doporučovali setníka, protože miloval jejich národ. Ale setník sám o sobě pravil: „Nejsem hoden.“ Jeho srdce dotčeno bylo laskavostí Kristovou. Viděl svou nehodnost, ale nebál se prositi o pomoc. Nezpoléhal na svou dobrotu; jeho pohnutkou byla jeho veliká bída. Jeho víra správně zakotvila v Kristu.“ (Desire 316; Leben 171)

8. Co Ježíš pravil o poselství setníkově? V. 9

Učedníci pevně věřili v Ježíše, ale jejich víra nesahala za jeho osobní přítomnost, za to, co svými smysly mohli pocho-

píti. Setník vírou pochopil velikost a dokonalost Božího řízení. Právě tak jako on, římský setník, mohl určití žoldnéře k vykonání svého rozkazu, tak Ježíš měl mnohem větší moc nad prostého člověka.

9. Jak byla odměněna víra setníkovy? V. 10

Jest potěšitelné naléztí tento výkvět přirozené víry, pokory a lásky mimo pečlivě pěstované zahrady židovského náboženství. V každé době měl Bůh svědky mezi rozličnými národy. Protože setník byl v službě římské a byl poslušným služebníkem státu, mohl uplatnití svou moc. Když poznal, že Kristus jest poslušen a věren Bohu, byl přesvědčen, že má moc nade vším, zvláště nad tím, co člověku škodilo a jej trápilo. Snažme se býti také tak poslušnými služebníky, aby nám Kristus mohl říci: „Jdi“ a „Přijď“, zvláště pak „Učiň to!“, a byl jist, že uposlechneme.“ (F. B. Meyer)

Syn vdovy

10. Kam šel Ježíš potom? Kdo byl s Ním? V. 11

11. Co viděl, když přišel k bráně města? V. 12

12. Jak to na Něho působilo? Co řekl matce? V. 13

„Soucit Pána Ježíše se zarmoucenými jest nám ukázán v následujícím: „ Své starosti, radosti, potřeby, obavy, všecko, co vás tísní a trápí, předněte Bohu! Vaše břemena mu nikdy nebudou obtížná. Nikdy Ho neunavíte! On, který má v počtu vlasy hlav vašich, není netečný k potřebám svých dítek.“ „Velmi jest milosrdný Pán a lítostivý.“ (Jak. 5, 11). Naše bída a bolestné výkřiky se dotýkají jeho srdce. Předněte mu všecko, co vás tíží! Nic není tak příliš těžké, aby to nemohl snést; neboť On nese všechny světy a ovládá všechny věci vesmíru. Nic z toho, co slouží k našemu pokoji, není příliš nepatrné, aby si toho nepovšiml. Žádná kapitola našich životních zkušeností není tak temná, že by ji nemohl čísti. Žádný stav, v němž jsme, není tak obtížný, aby jej nemohl zrušiti. Žádná škola nemůže postihnouti i nejnepatrnější z jeho učedníků, žádná starost nemůže tryzniti srdce, žádná radost nemůže nás oblažiti a žádná modlitba upřímná nemůže nám splynouti se rtů, které by náš Otec nebeský si nepovšiml a

na niž by neměl žádný zájem. „Kterýž uzdravuje zkroušené srdcem a uvazuje bolesti jejich.“ (Žalm 147, 3). Poměr mezi Bohem a každou duší je tak něžný a upřímný, jako kdyby nebylo jiné duše, za niž vydal na smrt svého Syna.“ (Cesta ke Kristu 110)

13. Co učinil Ježíš? Co řekl a co se stalo? V. 14. 15

14. Jak tento div působil na lid? Jak velebili Boha? Kam se to rozšířilo? V. 16. 17

Přemýšlejte: Jaký jest rozdíl mezi židy a římským setníkem? Pomohl Ježíš, protože toho byl setník hoden? Může se pravá víra rozvinouti? Jak? Znáte jiné příklady Ježíšova soucitu k trpícím?

Prorocství a dějiny světové
Podrobné vysvětlení prorocství Danielova. Váz. Kč 20.—

---

10. úkol — 8. června 1935 — Z. s. 20.23

Jan Křtitel

Pamětný verš: Zjev. 2, 10

1. Co učinil Herodes s Janem? Proč? Mat. 14, 3. 4

Herodiada byla manželka Filipa, bratra Herodesova. Žena Herodesova byla dceřou Areta, krále arabského. Herodiada přemluvila Herodesa, aby se nechal rozvésti se svou ženou a ona, Herodiada, opustila svého muže, aby žila s Herodesem. Jak Křtitel směle káral Herodesa pro jeho hřích a tím na sebe přivodil nenávisť Herodiady. Když Areta se dověděl, že Herodes nechal se rozvésti s jeho dcerou, vypověděl mu válku. Vojsko Herodesovo bylo od arabů úplně poraženo. Dějepisec Jozefus praví, že na to bylo pohlíženo jako na trest Boží za to, že nechal stíti Jana Křtitele.

2. Jakou zprávu dostal Jan Křtitel ve vězení?
Mat. 11, 2a

3. Od koho uslyšel o skutcích Ježíšových? Luk. 7, 18

4. Jaké poselství poslal Jan Ježíši? V. 19.20

„Jan Křtitel i učedníci Ježíšovi nerozuměli povaze království Kristova. On očekával, že Ježíš se posadí na trůnu Davidově; ale když čas míjel a Ježíš neprojevoval královskou moc, Jan byl zmaten a znepokojen... Tu nastaly pro něho chvíle, kdy byl trápen našeptáváním zlých duchů a pojat velikou bázní. Bylo by to možné, že dlouho očekávaný Vysvoboditel ještě nepřišel?... Ale Jan se nevzdal své víry v Ježíše... Rozhodl se, že se optá Ježíše skrze posly.”
(Desire 215. 216)

5. Co činil Ježíš, když učedníci Janovi čekali na odpověď? Co měli Janovi vyříditi? V. 21—23

„Slova Spasitelova: ‚Blahoslavený, kdo by se na mně nezhoršil, byla mírným napomenutím pro Jana. A nebyla nadarmo. Když nyní lépe pochopil dílo a úlohu Spasitelovu, odevzdal se cele Pánu; byl hotov žítí i zemřítí, jak by to bylo lépe pro věc, kterou miloval.‘” (Desire 218)

6. Jaké otázky dal potom Ježíš lidu? V. 24—26

7. Co pravil o Janovi? V. 27; Mal. 3, 1

8. Jak srovnal Jana s jinými muži? Luk. 7, 28

Clarke k tomu poznamenává: „Rčením ‚království Boží‘ v tomto verši rozumějme plnost evangelia pokoje. Před smrtí a vzkříšením Ježíšovým nebyla tato plnost známá. Nejmenší z těch, kteří toho byli účastni jest větší než Jan. Jemu nebylo dopřáno, aby spatřil plnost milosti evangelia ve vylití Ducha svatého.”

9. Jak Herodias smýšlela o Janovi, když byl ve vězení? Mar. 6, 19

10. Jak Herodes smýšlel o Janovi? V. 20

11. Jak Herodes oslavil své narozeniny? Jaký nemoudrý slib dal dceři Herodiadině? V. 21—23

12. Oč měla prositi Herodesa? Jak svou žádost přednesla? V. 24. 25

13. Jak to působilo na krále? Z čeho poznáváme, že neměl zmužilost zrušiti bláhový slib? Co hned učinil? V. 26—28

14. Co učinili učedníci Janovi? V. 29

„Osud Jana Křtitele zdá se mnohým neproniknutelným tajemstvím. Táhá se, proč musil býti ve vězení a zemřítí. My lidé nemůžeme proniknouti tajemství prozřetelnosti Boží... Jan pil kalich a byl příkladem mnohým mučedníkům v pozdějších letech, kteří také musili procházeti vězením a smrtí. Když následovníci Ježíšovi musili trpěti v osamělých kobkách, podstoupiti smrt mečem, na skřipci nebo na hranici, zdánlivě opuštěni od Boha i lidí, jakým povzbuzením musilo jim býti pomyšlení na Jana Křtitele, který musil zakusiti podobnou zkušenost, a jehož věrnost dosvědčil sám Kristus... Enoch, který byl proměněn, ani Eliáš, který v ohnivém voze byl vzat do nebe, nebyli větší než Jan Křtitel, který sám trpěl ve vězení.“ (Desire 223—225)

15. Co Herodes později se domníval, když slyšel o Ježíši a jeho působení? Mat. 14, 1. 2

Přemýšlejte: Co se můžeme učit od Jana Křtitele? Jsou těžkosti důkazem, že nás nevede Bůh? Srovnaj povahu Herodesa a Jana Křtitele.

Mladost — Radost

Poučné i zábavné čtení pro děti. Váz. Kč 20.—, brož. Kč 15.—

---

11. úkol — 15. června 1935 — Z. s. 20.28

Podobenství o rozsevači

Pamětný verš: Žalm 119, 11

Čti: „Rozsevač a símě“ ve Stráži 1934 č. 6 a „Mezi trní“ 1935 č. 1.

1. Co používá Bůh, aby lidem zjevil pravdu? Ž. 78, 2

Podobenství jest vyprávění, vztahující se na denní příhody života, nebo na takové, které se mohou státi, z nichž lze mít mravní nebo duchovní užitek. Pán Ježíš dal asi třicet podobností. V těchto podobnostech mohl Ježíš také ukázati skutečnosti o svém království a jeho vztahu k vládě židovské

ã římské, které by u nich byly vzbudily mocný odpor, kdyby je byl Ježíš vyslovil přímo.

2. Za jakých okolností Ježíš mluvil podobenství o rozsevači? Mat. 13, 1—3
3. Kam padlo některé símě? Co se s ním stalo? V. 4
4. Kam padlo jiné símě? Jaký byl následek? V. 5. 6
5. Kam jiné padlo a co se stalo? V. 7
6. V jakou půdu padlo jiné? Jaký užitek přineslo? V. 8
7. Jak jest zdůrazněno toto podobenství? V. 9
8. Co se tázali učedníci? Jakou odpověď obdrželi? V. 10—13
9. Které proroctví mohlo být použito na mnohé, k nimž Ježíš mluvil? V. 14. 15
10. Jaké blahoslavenství vysloveno bylo nad těmi, jež měli otevřené oči a uši? V. 16. 17
11. Jaké vysvětlení bylo dáno o semeni vedle cesty? V. 18. 19

Pamatuj, že símě jest slovo o království Božím a půdou srdce posluchačů. Ovocem jsou vlastnosti povahy a skutky lásky v životě. To se nevztahuje jenom na jednotlivce, který přijal slovo, ale na každého, jemuž slovo bylo vysvětlováno.

12. O jakém semeni Ježíš mluvil? Luk. 8, 11

13. Čím bývá zatvrzeno srdce posluchače? Žid. 3, 13

„Jako ptáci přicházejí a sezobou semeno podle cesty, tak přichází satan, aby duši odňal símě božské pravdy. Bojí se, že slovo Boží probudí nepozorné a působiti bude na srdce zatvrzelá. Satan a jeho andělé jsou ve shromáždění, kde jest kázáno evangelium, a zatím co nebeští andělé se pokoušejí slovem Božím dotknouti se srdce, je nepřítel na stráž, aby slovo Boží zbavil účinku. Se vším úsilím své zloby pokouší se zmařití působení Ducha Božího.“ (Gleichnisse 43)

14. Kdo jest představen síměm v skalnaté půdě? Co připravuje člověka o zmužilost? V. 20. 21

15. Z kterého příkladu vidíme, že rychle přijetí slova nemusí být půdou skalnatou? Mat. 4, 18—22

**16. Která třída lidí jest představena síměm mezi trním?
Mat. 13, 22**

„Nikdo není zbaven pokušení světských starostí. Chudým přinášejí těžkou práci, odříkání a obavy před nedostatkem, těžkostmi a břemenem; bohatí se obávají ztráty a mají mnoho úzkostlivých starostí. Mnozí následovníci Kristovi zapominají na naučení, která nám dal z květin na poli. Nedůvěřují jeho ustavičné péči a protože své břímě nevkládají na Krista, On je nemůže nésti. Starosti života, které mají lidstvo vésti k Spasiteli, aby u Něho obdrželi pomoc a útěchu, stávají se často prostředkem k odloučení se od Něho.” (Tamtéž 50)

**17. Kdy zvláště máme býti opatrní k věcem, které jsou
znázorněny trním? Luk. 21, 34**

**18. Jaká naděje jest pro ty, kteří jsou v podobném posta-
vení? Žid. 7, 25; Izai. 1, 18**

„Posluchači, kteří jsou srovnáni s cestou, s půdou skalnatou a trním zarostlou, nemusí takovými zůstat. Duch Boží ustavičně hledí zpřetrhati pouta, jimiž jsou lidé poutáni k světským věcem a vzbuditi v nich přání po věcech nepomíjitelných. Lidé však odporují působení Ducha a tím jsou nepozorní k slovu Božímu a zanedbávají je.” (Tamtéž 55)

19. Kdo jest srovnán s půdou dobrou? Mat. 13, 23

„Užitek přináší v trpělivosti. Kdo přijímá slovo Boží, nikdo neunikne těžkostem a zkouškám; ale když přijde soužení, neoctne se pravý křesťan v nepokoji, nedůvěře nebo v zoufalství. I když nemůže viděti konec svých těžkostí anebo poznati úmysl Boží s ním, nezamítne své doufání, ale pamětliv jsa lásky a milosti Páně, svou péči uvrhne na Něho a s trpělivostí čekati bude svého spasení.” (Tamtéž 59)

**Přemýšlejte: Jak molu pečovati o to, aby mé srdce bylo
půdou úrodnou? Ukažte biblické příklady
čtyř rozličných druhů posluchačů, kteří jsou
podobni rozličné půdě. Na čem to závisí, aby
símě, které padlo v půdu dobrou, přineslo**

Zásady Bible
Úvahy o základních pravdách Písma. Brož. Kč 12.—

---

12. úkol — 22. června 1935 — Z. s. 20.31

Podobenství o koukoli mezi pšenici

Pamětný verš: Mat. 13, 38

1. S čím dále srovnal Ježíš království nebeské?

Mat. 13, 24

2. Co se stalo, když lidé spali? Kdy byl pozván tento čin nepřitele? V. 25. 26

„Koukol“; v tomto podobenství druh jilku, který ve východních zemích se vyskytuje velmi často. Dokud se neukáže klas, jest podobný pšenici. Símě jest jedovaté, je-li semleto s pšenici i malé množství, způsobuje závrť; ve větším množství způsobuje křeče i smrt.“ (Schaff)

3. Co se tázali služebníci hospodáře? V. 27

4. Co odvětil hospodář? V. 28a

5. Co navrhovali služebníci? V. 28b

6. Co řekl hospodář? V. 29

O tomto druhu jilku se praví, že jeho kořeny s kořeny pšenice jsou tak spleteny, že jest nemožné vytrhnouti jedno bez druhého. — Pán dává dešť na spravedlivé i na bezbožné. Ale přijde doba žní, kdy nastane rozdělení.

„Kristus jasně a zřejmě učil, že ti, kdož setrvávají v zjevných hříších, musí býti z církve vyloučeni, ale neuložil nám, abychom soudili o povaze a pohnutkách. Naši povahu zná on příliš dobře, aby nám svěřil takovéto dílo. Kdybychom se pokoušeli dostati z církve ty, které pokládáme za falešné křesťany, jistě bychom chybili. Právě ty, které Kristus k sobě přitahuje, pokládáme často za duše beznadějné, v nichž bychom

snad uhasili poslední jiskru naděje, kdybychom s nimi nakládali podle svého nedokonalého úsudku." (Gleichnisse 70)

7. Jak dlouho má koukol s pšenici růsti? Co bude řečeno žencům? V. 30

8. Oč prosili učedníci, když Ježíš propustil lid? V. 36

9. Kdo rozsívá dobré símě? V. 37

10. Co jest pole, dobré símě a koukol? V. 38

11. Kdo rozsívá koukol? Kdy je žeň? Kdo jsou ženci? V. 39

„Ve východních zemích lidé se často svému nepříteli mstili tím, že na jeho nově zasetém poli rozsáli plevel, který v době vzrůstu byl pšenici velmi podoben. Když spoluvzrůstal s pšenicí, škodil žni a vlastníku pole způsobil námahy i ztrátu. Tak satan z nepřátelství proti Kristu rozsívá své zlé símě mezi dobrou setbou pro království nebeské a ovoce tohoto símě přičítá potom Synu Božímu. Když ty, kteří sice nesou jméno Kristovo, ale jeho povahu zapírají, přivádí do církve, chce tím způsobiti, aby Bůh byl zneuctěn, dílo vykoupení nesprávně představováno a duše uvedeny do nebezpečí." (Tamtéž str. 70)

12. Co se stane s koukolem? Kdy se tak stane s koukolem v podobenství? V. 40

13. Co vyberou andělé z jeho království? V. 41, 42

14. Jak úplně budou bezbožní vyhlazeni? Ž. 37, 20

15. Jak důkladně vyhlazeny budou ze země všechny stopy hříchu? 2. Petr. 3, 12

16. Co čeká ty, kteří jsou srovnáni s pšenicí? Jaké napomenutí jest opětováno? Mat. 13, 43

17. Proč bychom nyní měli být zvláště bděli? 2. Petr. 3, 14

„Ale uprostřed bouře soudu Božího nebudou dítky Boží míti příčinu, aby se bály. ‚Hospodin jest útočištěm lidu svého a skrýší Izraele‘. Den, který přestupníkům zákona Božího přinese hrůzu a zkázu, pro poslušné bude radostí nevýslovnou a oslavenou. Pán praví: ‚Shromážďte mi svaté mé, kteří se mnou

smlouvu učinili při obětech. I budou vypravovati nebesa
spravedlnost jeho; nebo Bůh soudce jest." (Patr. a pror. 340)

Přemýšlejte: Jaké jest nebezpečí při vytrhávání koukole?

Považte prostotu, s jakou jsou dány veliké
pravdy v tomto podobenství! Pomyslete na
blízkost žní!

Lidové nemoci
Váz. Kč 20.—, brož. Kč 15.—

---

13. úkol — 29. června 1935 — Z. s. 20.32

Přehled úkolů celého čtvrtletí

1. Ježíš zjevuje moc k odpuštění hříchů. Povolává Matouše za následovníka.
2. Div u rybníka Bethesdy. Jeho působení na židy.
3. Dvě úvahy o správném svěcení soboty. Vyvolení 12 apoštolů.
4. Blahoslavenství.
5. Zákon zveleben.
6. Naučení v dávání. Otčenáš.
7. Otcovská péče o děti. Proč pečujete?
8. Souzení. Zlatá pravidla. Přinášení ovoce. Naučení z dvou staveb.
9. Příklad pravé víry. Vdova potěšena.
10. Příběh Jana Křtitele.
11. Čtvery půda; čtvero posluchačů.
12. Dílo nepřitele a výsledek.